U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Pavla Vrchy a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 4,** a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 15 EC 544/2011, o 4667 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **Telefónica Czech Republic, a. s.,** se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4, IČ 60193336, a žalovaného **M. D.,**

takto:

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 15 EC 544/2011, o zaplacení 4667 Kč s příslušenstvím, **j e soud.**

II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 10. 11. 2011, čj. 15 EC 544/2011 - 8, **s e z r u š u j e.**

O d ů v o d n ě n í:

Český telekomunikační úřad navrhl dne 17. 2. 2012 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, aby rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 4 ve věci žaloby o zaplacení částky 4667 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Na základě žádosti ze dne 20. 4. 2007 se žalovaný stal účastníkem sítí elektronických komunikací telefonního čísla X, jemuž žalobkyně poskytovala služby elektronických komunikací.

Žalobkyně vystavila žalovanému faktury za zúčtovací období 8. 7. 2007 – 7. 8. 2007 a 8. 8. 2007 – 7. 9. 2007, z toho platby za služby třetích stran - tedy nikoli platby za služby elektronických komunikací - činily 4667 Kč.

Vzhledem k tomu, že žalovaný dobrovolně částku za služby třetích stran neuhradil, podala žalobkyně dne 30. 8. 2011 návrh na vydání elektronického platebního rozkazu k Obvodnímu soudu pro Prahu 4, v němž se domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost zaplatit částku 4667 Kč s příslušenstvím včetně nákladů řízení.

Žalobkyně v návrhu uvedla, že prostřednictvím vlastní sítě elektronických komunikací umožňuje účastníkům využívat služeb i jiných subjektů na základě Všeobecných podmínek vydaných v souladu s § 273 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku. Tyto služby nabízejí svým jménem společnosti, kterým Český telekomunikační úřad přidělil čísla většinou počínající kombinací 901, 902, 906, 909, zákazníci si tyto služby třetích stran objednávají voláním na tato čísla; podle článku 15.1 Všeobecných podmínek se žalovaný okamžikem objednání služeb třetích stran zavázal uhradit její cenu a souhlasil s tím, že k výběru této ceny je oprávněna výlučně žalobkyně, přestože služby třetích stran neposkytuje. Žalovaný v období 8. 7. 2007 – 7. 9. 2007 využil služeb třetích stran; cena je ve vyúčtování uvedena v samostatné části pravidelného vyúčtování a činí celkem 4667 Kč. Žalobkyně byla názoru, že platby za poskytnuté služby třetích stran jsou podle § 2 písm. n) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích vyňaty z pravomoci Českého telekomunikačního úřadu, s odkazem na usnesení zvláštního senátu ze dne 20. 4. 2011, čj. Konf 5/2011 - 12 žalobkyně vyslovila právní názor, že pravomoc rozhodovat ve věci má soud.

Obvodní soud pro Prahu 4 usnesením ze dne 10. 11. 2011, čj. 15 EC 544/2011 - 8, rozhodl o zastavení řízení (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.); současně rozhodl o vrácení soudního poplatku (výrok III.) a o nákladech řízení (výrok IV.). V odůvodnění poukázal na to, že podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. o elektronických komunikacích, rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, pokud se spor týká povinností uložených zákonem nebo povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích, konkrétně zaplatit poskytovateli za poskytnuté telekomunikační služby (§64 odst. 1 cit. zákona), soud z tohoto důvodu nemá pravomoc rozhodovat či jednat o této žalobě.

Český telekomunikační úřad (dále jen „*navrhovatel*“) následně podal zvláštnímu senátu návrh na rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. Navrhovatel vycházeje z ustanovení § 2, § 64, § 108 odst. 1 písm. g) a § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích odmítl kompetenci k rozhodnutí sporu; konstatoval, že žalobkyně požaduje uhradit částku ve výši 4667 Kč s příslušenstvím za tzv. služby třetích stran (též služby obsahu), které nejsou službami elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona

o elektronických komunikacích, ale službami, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací poskytovatele služeb elektronických komunikací. Žalobkyně není jejich poskytovatelem, ale umožňuje účastníkovi objednat si prostřednictvím sítě elektronických komunikací žalobkyně určité zboží nebo službu nabízené smluvním partnerem žalobkyně, účastník je povinen uhradit její cenu výhradně prostřednictvím žalobkyně odesláním SMS, příp. MMS nebo spojením hovoru na telefonní číslo uvedené v nabídce smluvního partnera žalobkyně. Žalobkyně nenese odpovědnost za vady služby třetích stran, účastník je povinen se obrátit na nároky z vad nebo nedodání řádně a včas přímo na smluvního partnera žalobkyně (viz čl. 15 Všeobecných podmínek žalobkyně účinných od 1. 3. 2007). Jelikož služby, ohledně jejichž úhrady je veden tento spor, nejsou službami elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, úhrada za tyto služby není povinností uloženou § 64 odst. 1 tohoto zákona a navrhovatel nemá pravomoc o této povinnosti rozhodnout, k rozhodování v tomto sporu je příslušný soud. Navrhovatel podpůrně odkázal na závěry zvláštního senátu ze dne 20. 4. 2011, čj. Konf 5/2011 - 12 a ze dne 30. 11. 2011, čj. Konf 79/2011 - 16, dostupné na www.nssoud.cz, v nichž zvláštní senát rozhodl v obdobné věci o pravomoci soudu.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecnými soudy se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. č. 485/2005 Sb. NSS).

Obvodní soud pro Prahu 4 v předcházejícím soudním řízení popřel svou pravomoc věc rozhodnout a rovněž navrhovatel popírá svou pravomoc ve věci rozhodnout poté, co mu byla postoupena; zvláštní senát proto shledal, že se jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, k jehož projednání a rozhodnutí je povolán zákonem č. 131/2002 Sb. o rozhodování některých kompetenčních sporů, ve znění pozdějších předpisů.

Navrhovatel (též „*Úřad*“) je zřízen podle § 3 zákona o elektronických komunikacích jako ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených tímto zákonem, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb.

Ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích zakládá pravomoc Úřadu rozhodovat ve sporech tam, kde tak stanoví tento zákon; pravidla pro rozhodování účastnických sporů obsahuje zákon v § 129 odst. 1: „*Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku.*“.

Podle ustáleného výkladu zvláštního senátu (srov. usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 - 12, dostupné na www.nssoud.cz) je třeba současného naplnění dvou

podmínek k tomu, aby byla dle § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích založena pravomoc navrhovatele rozhodnout účastnický spor.

První podmínkou je osobní předpoklad spočívající jednak na straně osoby, která musí vykonávat komunikační činnost, jíž se podle § 7 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozumí *„a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů dle § 73 citovaného zákona"*. Službou elektronických komunikací se rozumí dle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích *„služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací"*. Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích (*„účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb"*), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. b) zákona o elektronických komunikacích (*„uživatelem se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací"*); veřejně dostupnou službou elektronických komunikací se dle § 2 písm. o) cit. zákona rozumí *„služba elektronických komunikací, z jejíhož využívání není nikdo předem vyloučen"*.

Druhou nezbytnou podmínkou je věcný předpoklad, jenž vychází z ustanovení *„pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě"*, přičemž zaplacení ceny je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích jednou ze základních povinností účastníka, popř. uživatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

Podle druhé věty § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je pravomoc navrhovatele rozhodnout spor založena rovněž v případech, ve kterých sice budou účastníky osoby odlišné od osob uvedených ve větě první téhož ustanovení, k jejich účastenství však dojde na základě změny závazku v osobě věřitele či dlužníka; to vše za předpokladu, že spor mezi původními účastníky sporu byl oprávněn rozhodnout navrhovatel.

Zvláštní senát vycházeje z výše uvedeného posoudil naplnění podmínek rozhodovací pravomoci navrhovatele ve smyslu § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Z výpisů vycházejících z databáze navrhovatele a z obchodního rejstříku je zřejmé, že žalobkyně je osobou vykonávající komunikační činnost; žalovaný naplňuje charakteristiku účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích. Osobní předpoklad je proto splněn.

Pravomoc navrhovatele rozhodnout spor v této věci by byla dána, pokud by šlo o spor o zaplacení ceny za služby elektronických komunikací. Z definice služeb elektronických komunikací obsažené v § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích vyplývá, že službou elektronických komunikací nelze rozumět každou službu, která bude přístupná účastníkovi osobou vykonávající komunikační činnost prostřednictvím její sítě a služeb elektronických komunikací. Výjimkou patrnou z formulace citovaného ustanovení jsou služby, jejichž užívání, resp. přístup k jejich obsahu poskytovatel - osoba vykonávající komunikační činnost - zprostředkuje sice svou sítí a prostřednictvím služeb elektronických komunikací, nicméně obsah samotné služby závisí na poskytovateli takové služby.

Z podkladů přiložených žalobkyní k žalobnímu návrhu (faktur vztahujících se k období od 8. 7. 2007 do 7. 9. 2007) vyplývá, že žalobkyně v části nazvané „služby třetích stran“ mj. účtovala žalovanému částky za službu „*PRSMS/ PRMMS*“ poskytovanou společností ATS, s. r. o., Premium SMS s. r. o. a za službu „*Audiotex*“ poskytované společností MEDIA SUPPORT, s. r. o. a Czech on Line v celkové výši 4667 Kč.

Zvláštní senát vycházel ze Všeobecných podmínek ze dne 1. 3. 2007, kterými žalobkyně pro účastníky upravila v článku 15 podmínky využití služeb třetích stran (bod 15.1 a 15.3), vystavení vyúčtování za užití služeb třetích stran a při vybírání ceny za užití služeb třetích stran (bod 15.4). Z těchto ustanovení Všeobecných podmínek vyplývá, že sama žalobkyně se nepovažovala za poskytovatele těchto služeb a v souladu s tím i vyúčtování vystavila odděleně od vyúčtování služeb elektronických komunikací, jejichž byla poskytovatelem. Žalobkyně o povaze služeb třetích stran (Dárcovská SMS, Audiotex, Premium SMS/MMS) informovala žalovaného na všech předložených fakturách; popsala, kde může žalovaný získat seznam partnerů, kteří služby poskytují, že účastník je povinen zaplatit cenu ve prospěch žalobkyně, a že partnerské společnosti dávají žalobkyni souhlas k výběru za poskytnuté služby třetích stran.

K povaze tzv. služeb třetích stran poskytovaných účastníkům příp. uživatelům prostřednictvím sítí elektronických komunikací se zvláštní senát opakovaně vyjadřuje při svém rozhodování (srov. usnesení sp. zn. Konf 99/2009, sp. zn. Konf 4/2011, vše dostupné na www.nssoud.cz); povahou služeb „*Premimum SMS/MMS*“ se zvláštní senát zabýval ve věci vedené pod sp. zn. Konf 79/2011. Zvláštní senát konstatoval, že podstatou služby Premium SMS - zkráceně PR SMS – jsou krátké textové zprávy, pomocí kterých je zákazníkům operátora umožněno zaplatit prostřednictvím mobilního telefonu cenu za zboží nebo služby. Pomocí nich lze zaplatit v rozsahu 1 až 999 Kč dle typu požadované služby. Tyto služby neposkytuje žalobkyně – operátor, ale její smluvní partneři, jejichž seznam žalobkyně zveřejňuje na svých internetových stránkách (zde společnosti ATS, s. r. o. a Premium SMS s. r. o.). Pakliže z předložených faktur dále vyplývá, že žalobkyně vyúčtovala některé částky za užití služby „*Audiotex*“, zvláštní senát v již citovaném usnesení sp. zn. Konf 79/2011 shledal, že žalobkyně není provozovatelem audiotexových linek, pouze umožňuje jejich provoz jednotlivým smluvním partnerům a zajišťuje výběr plateb za služby od zákazníků. Vzhledem k tomu, že z předložených faktur vyplývá, že tuto službu poskytly společnost MEDIA Support, s.r.o. a Czech on Line, není důvodu k odlišnému posouzení ani v právě rozhodované věci.

Z výše uvedeného vyplývá, že jak PR SMS/MMS, tak službu Audiotex neposkytla žalobkyně, která žalovanému prostřednictvím své sítě elektronických komunikací pouze umožnila užívání služeb smluvních partnerů.

Zvláštní senát shledal, že služby užité žalovaným nejsou ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích službami elektronických komunikací. Spor o zaplacení ceny za takové služby pak není sporem o plnění povinností uložených na základě zákona o elektronických komunikacích (k obdobnému závěru dospěl zvláštní senát v usnesení ze dne 31. 5. 2010, čj. Konf 99/2009 - 7, dostupném na www.nssoud.cz). Tento závěr je stěžejní pro úvahu zvláštního senátu o rozhodovací pravomoci navrhovatele, neboť vzhledem k charakteru služby nemohou být ve vzájemném vztahu žalobkyně, žalovaného a poskytovatele služby obsahu splněny podmínky stanovené větou první, příp. též druhou § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Výhradní oprávnění žalobkyně požadovat po žalovaném zaplacení pohledávky namísto poskytovatele služby obsahu je předmětem právního vztahu mezi poskytovatelem služby obsahu a žalobkyní. Tuto skutečnost žalobkyně ostatně sama uvádí v žalobním návrhu; potvrzuje, že jí poskytovatelé služeb – tedy její smluvní partneři – dali souhlas a oprávnění, aby platby od účastníků vybírala.

Lze tak uzavřít, že v posuzovaném případě poskytnuté služby nejsou službou elektronických komunikací; pravomoci soudů se tedy tato věc nevymyká, neboť podle § 7 odst. 1 o. s. ř. soudy rozhodují *„spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány“*.

Zvláštní senát z uvedených důvodů vyslovil, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc soudu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., výrok I.). Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 10. 11. 2011, čj. 15 EC 544/2011 - 8, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté (výrok II.).

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude Obvodní soud pro Prahu 4 pokračovat v řízení o podané žalobě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 9. května 2012

JUDr. Michal Mazanec

předseda zvláštního senátu